

CAND. MERC. STUDIET

Sommereksamen 2012

Ordinær eksamen

Skriftlig prøve: 4620220042 International Skatteret

Varighed: 3 timer

Hjælpemidler: Alle

Det i Danmark indregistrerede aktieselskab S, der var stiftet i 1990, havde i indkomståret 2000 etableret en afdeling med et fast driftssted i Italien.

A havde ejet hovedparten af aktierne i S siden 1995.

I januar 2010 overførte S en del driftsmidler og goodwill med tilhørende økonomisk aktivitet til afdelingen i Italien.

Ligeledes i januar 2010 outsourcede S en del økonomisk aktivitet med tilhørende aktiver til Hongkong, med hvilket land Danmark ikke har indgået nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst. Ligeledes i januar 2010 købte A aktier i et aktieselskab med hjemsted i Hongkong. Selskabet i Hongkong udbetalte i 2010 udbytte til A, hvori der blev indeholdt 20 % i udbytteskat.

A, som var hovedaktionær og direktør i S, flyttede i februar 2011 fra Danmark til Milano i Italien. A's hustru og to mindreårige børn flyttede med til Milano. A beholdt sin villa i Danmark, som hans voksne søn boede i uden at betale husleje til A.

Når A var i Danmark for at deltage i bestyrelsesmøder i S, hvilket skete 4 gange om året, boede han i villaen. Medens A opholdt sig i Danmark i forbindelse med bestyrelsesmøderne, udførte han hastende arbejde med besvarelse af e-mails og foretagelse af forretningsmæssige telefonopkald.

I indkomståret 2011 benyttede A og hans familie ikke villaen som bolig i forbindelse med ferieophold i Danmark.

Der ønskes en besvarelse af følgende spørgsmål:

- 1) Hvilke indkomstskatteretlige konsekvenser er der forbundet med overførslen af driftsmidler, goodwill og tilhørende økonomisk aktivitet fra S i januar 2010 til afdelingen i Milano i Italien?
- 2) Hvorledes fordeles beskatningsretten til indtægter fra afdelingen i Milano i Italien mellem Danmark og Italien, og hvorledes lempes der for eventuel dobbeltbeskatning?

- 3) Hvilke indkomstskatteretlige konsekvenser har den foretagne outsourcing af den økonomiske aktivitet med tilhørende aktiver til Hongkong?
- 4) Hvorledes fordeles beskatningsretten til indtægterne i afdelingen i Hongkong mellem Danmark og Hongkong, og hvorledes lempes der for eventuel dobbeltbeskatning?
- 5) Hvilke indkomstskatteretlige konsekvenser har A's flytning til Milano i Italien i februar 2011?
- 6) Hvilke indkomstskatteretlige konsekvenser har den vederlagsfrie udlejning af villaen i Danmark til A's voksne søn henholdsvis for A og for hans søn?
- 7) Hvilke indkomstskatteretlige konsekvenser har det modtagne udbytte fra aktieselskabet i Hongkong til A for A, og hvorledes lempes der for eventuel dobbeltbeskatning?

Bilag: Dobbeltbeskatningsoverenskomsten fra 1999 mellem Danmark og Italien

Bekendtgørelse
af
overenskomst af 5. maj 1999 mellem Danmark og Italien
til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår
indkomstskatter
og forhindring af skatteunddragelse

Den 5. maj 1999 undertegnedes i København en overenskomst mellem Danmark og Italien til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter og forhindring af skatteunddragelse.
Overenskomsten og en dertil knyttet protokol har følgende ordlyd (idet den italienske tekst udelades):

**OVERENSKOMST
MELLEM REGERINGEN I KONGERIGET DANMARK OG REGERINGEN I DEN ITALIENSKE
REPUBLIK TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER
OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE.**

Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Den Italienske Republik,

der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter og forhindring af skatteunddragelse,

er blevet enige om følgende:

KAPITEL I

OVERENSKOMSTENS ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

DE AF OVERENSKOMSTEN OMFATTEDE PERSONER

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

DE AF OVERENSKOMSTEN OMFATTEDE SKATTER

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på skatter på indkomst, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske eller administrative underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvorledes de opkræves.
2. Som skatter på indkomst skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, eller dele af indkomst, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rörlig eller fast ejendom, samt skatter på formueforøgelse.
3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er især:
 - a) For Danmarks vedkommende:
 - (i) indkomstskatterne til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
 - (iii) den amtskommunale indkomstskat;
 - (iv) skatter i henhold til kulbrinteskatteloven;(herefter omtalt som »dansk skat«).
 - b) For Italiens vedkommende:
 - 1 - den personlige indkomstskat;
 - 2 - selskabsskatten;
 - 3 - den lokale indkomstskat;hvad enten de opkræves ved indeholdelse ved kilden eller ikke;
(herefter omtalt som »italiensk skat«).
4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

KAPITEL II

DEFINITIONER

Artikel 3

ALMINDELIGE DEFINITIONER

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Italien, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til andre aktiviteter med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Italien« betyder Den Italienske Republik, og når det anvendes i geografisk forstand betyder det dens territorium, herunder indre have, territorialfarvand og luftrummet derover, og omfatter ethvert område uden for Italiens territorialfarvande, som i overensstemmelse med international ret og Italiens lovgivning vedrørende efterforskning og udnyttelse af naturforekomster kan betegnes som et område inden for hvilket Italiens rettigheder med hensyn til havbund og undergrund og naturforekomster kan udøves;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller luftfartøj, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor sådant skib eller luftfartøj udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - (i) I Danmark:
Skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) I Italien:
Finansministeriet;
- (i) udtrykket »statsborger« betyder:
 - (i) enhver fysisk person, der har statsborgerskab i en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat.

2. Ved anvendelsen af overenskomsten i en kontraherende stat skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, tillægges den betydning, som det har i denne stats lovgivning om de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne stat, skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i andre love, der anvendes i denne stat.

Artikel 4

SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl,

ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter. Dette udtryk omfatter imidlertid ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

FAST DRIFTSSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted;
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes; og
- g) en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde, hvis det varer mere end 12 måneder.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende til forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende til at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende til at udøve enhver anden virksomhed for foretagendet af forberedende eller hjælpende karakter.

4. En person, som i en kontraherende stat handler på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat - bortset fra en uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 5 - skal anses for at være et fast driftssted i den førstnævnte stat, hvis han har og sædvanligvis udøver en fuldmagt i denne stat til at indgå aftaler i foretagendets navn, medmindre hans virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

5. Et foretagende i en kontraherende stat skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

6. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

KAPITEL III

BESKATNING AF INDKOMST

Artikel 6

INDKOMST AF FAST EJENDOM

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, samt rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse. Brugsret til fast ejendom og ret til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster skal også anses for fast ejendom. Skibe, både og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

FORTJENESTE VED ERHVERVSVIRKSOMHED

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver erhvervsvirksomhed som førnævnt, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Såfremt bestemmelserne i stykke 3 ikke medfører andet, skal der, i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger til ledelse og administration, hvad enten de er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foranstående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. I tilfælde, hvor fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

SKIBS- OG LUFTFART

1. Fortjeneste ved driften af skibe eller luftfartøjer i international trafik kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

2. Hvis den virkelige ledelse for et foretagende, der driver skibsfartsvirksomhed, har sit sæde om bord på et skib, skal den anses for at have sit sæde i den kontraherende stat, hvor skibet har sit hjemsted eller, hvis et sådant ikke findes, i den kontraherende stat, hvor skibets reder er hjemmehørende.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et konsortium eller en international driftsorganisation.

4. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium, kendt som Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 1 og 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i dette konsortium, der ejes af Det Danske Luftfartselskab (DDL), den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 9

FORBUNDNE FORETAGENDER

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
 - b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,
- og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til fortjenesten for et foretagende i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden

stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten. Enhver regulering af denne art må kun foretages i overensstemmelse med fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler i artikel 26 og med stykke 7 i tillægsprotokollen.

Artikel 10

UDBYTTE

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige:

- a) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), der direkte ejer og har ejet mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, i en 12-måneders periode forud for den dato, udbyttet er fastsat;
- b) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, udbyttebeviser eller udbytterettigheder, mineaktier, stiftelsesandele eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, driver erhvervsvirksomhed gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald kan udbyttet beskattes i denne anden kontraherende stat i overensstemmelse med dens egen lovgivning.

5. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

RENTER

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant rente kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra den hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renten er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af

bruttobeløbet af renten. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 i denne artikel kan rente, som omhandlet i stykke 1 i denne artikel, kun beskattes i den kontraherende stat, hvor den retmæssige ejer er hjemmehørende, og den er betalt:

- a) i forbindelse med kreditsalg af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr; eller
- b) i forbindelse med kreditsalg af varer, der er leveret af et foretagende til et andet foretagende.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 2 i denne artikel, kan rente, som omhandlet i stykke 1 i denne artikel, kun beskattes i den kontraherende stat, hvor den retmæssige ejer af renten er hjemmehørende og:

- a) den, der betaler renten, er den første kontraherende stat, som omhandlet i stykke 1 i denne artikel, eller en af dens politiske eller administrative underafdelinger eller lokale myndigheder; eller
- b) renten er betalt som vederlag for et lån, der er ydet, garanteret eller forsikret af regeringen i den anden kontraherende stat, centralbanken i den anden stat eller ethvert organ eller formidlende organ (herunder et finansieringsinstitut), der ejes eller kontrolleres af denne regering.

5. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af statsgældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til andel i fortjeneste eller ikke, og gældsfordringer af enhver art, samt al anden indkomst, der i henhold til skattelovgivningen i den stat, hvorfra indkomsten hidrører, sidestilles med renteindkomst.

6. Bestemmelserne i henholdsvis stykke 1, 2, 3 eller 4 i denne artikel skal ikke finde anvendelse, hvis rentens retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den gældsfordring, som ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald kan renten beskattes i denne anden kontraherende stat i overensstemmelse med dens egen lovgivning.

7. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af staten selv, en politisk eller administrativ underafdeling, eller lokal myndighed eller en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler renten, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, imidlertid i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renten er betalt, var stiftet, og sådan rente påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådan rente anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

8. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten, set i forhold til den gældsfordring for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

ROYALTIES

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 5 pct. af

bruttobeløbet af royaltybeløbet. De kontraherende stater kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, for anvendelsen af, eller retten til at anvende, ophavsretten til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde (bortset fra royalties for edb-programmel, spillefilm og andre lyd- eller billedoptagelser) kun beskattes i denne anden stat, hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende i denne anden stat.

4. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, edb-programmel, spillefilm og andre lyd- eller billedoptagelser, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for anvendelsen af, eller retten til at anvende, industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr, eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring.

5. Bestemmelserne i stykke 1, 2 og 3 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald kan royaltybeløbet beskattes i denne anden kontraherende stat i overensstemmelse med dens egen lovgivning.

6. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af staten selv, en politisk eller administrativ underafdeling, en lokal myndighed eller en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne royalties anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

7. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

KAPITALGEVINSTER

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller af rørlig ejendom, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end de i stykke 1, 2, og 3 nævnte kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

5. Bestemmelserne i stykke 4 skal ikke berøre Italiens ret til i overensstemmelse med dets egen lovgivning at pålægge en skat på fortjeneste ved afhændelse af aktier og andre rettigheder, der giver ret til andel i fortjeneste i et selskab, som i henhold til Italiens lovgivning er hjemmehørende i Italien, og som oppebæres af en fysisk person, der er hjemmehørende i Danmark og har været hjemmehørende i Italien i løbet af de sidste 5 år, der ligger forud for afhændelsen af sådanne aktier eller rettigheder.

6. En fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat og umiddelbart derefter bliver hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan af den førstnævnte stat betragtes, som om han har afhændet aktier og kan beskattes af denne stat af fortjeneste på sådanne aktier indtil tidspunktet for ændring af skattemæssigt hjemsted. I sådant tilfælde kan den fysiske person vælge i den anden kontraherende stat i sin selvangivelse for afhændelsesåret at være skattepligtig, som om han havde købt aktierne for et beløb, der svarer til det beløb, der er anvendt som salgspris i den førstnævnte stat, da den foretog dens endelige påligning af kapitalgevinstskatten.

7. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i dette konsortium, der ejes af Det Danske Luftfartselskab (DDL), den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 14

FRIT ERHVERV

1. Indkomst, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved frit erhverv eller ved anden virksomhed af selvstændig karakter, kan kun beskattes i denne stat, medmindre han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed. Hvis han har et sådant fast sted, kan indkomsten beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste sted.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelses- eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

PERSONLIGT ARBEJDE I TJENESTEFORHOLD

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 ikke medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde i tjenesteforhold, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde i tjenesteforhold udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i enhver 12-måneders periode, der begynder eller ender i det pågældende skatteår, og

- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som udføres om bord på et skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik, kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som udføres om bord på et luftfartøj, der anvendes i international trafik af konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), kan sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

Artikel 16

BESTYRELSESHONORARER

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

KUNSTNERE OG SPORTSFOLK

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsmand, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde, hvor indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsmand, ikke tilfalder kunstneren eller sportsmanden selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsmandens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse på indkomst, der oppebæres ved virksomhed, som udøves i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsmænd, hvis besøget i denne stat væsentligt er støttet af offentlige midler fra den anden kontraherende stat eller en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 18

PENSIONER OG LIGNENDE BETALINGER

1. Såfremt bestemmelserne i artikel 19, stykke 2, ikke medfører andet, kan pensioner, livrenter og andre lignende vederlag, der udbetales til en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan ydelser, som modtages af en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i henhold til den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende stat, kun beskattes i denne anden stat.

Ydelser, som modtages i henhold til den sociale sikringslovgivning i en af de kontraherende stater, skal beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne i den første sætning i dette stykke, men kun hvis der ikke er betalt bidrag dertil.

3. I tilfælde, hvor en fysisk person var hjemmehørende i en kontraherende stat i en periode på 5 år eller mere og er blevet hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal bestemmelserne i stykke 1 ikke

berøre den førstnævnte stats ret til i henhold til dens nationale lovgivning at beskatte pensioner, livrenter og andre lignende vederlag, der tilfalder en sådan fysisk person fra denne stat. Denne bestemmelse skal kun finde anvendelse på fysiske personer, der er statsborgere i den kontraherende stat, hvorfra betalingerne hidrører, forudsat at sådanne fysiske personer ikke er statsborgere i den anden kontraherende stat.

4. Udtrykket »livrente« betyder en fastsat sum, der er periodisk betalbar til fastsatte tidspunkter, enten for livstid eller for et bestemt tidsrum eller et tidsrum, som lader sig bestemme, i henhold til en forpligtelse til at præstere disse betalinger mod rimeligt og fuldt vederlag i penge eller penges værdi.

Artikel 19

OFFENTLIGT HVERV

1. a) Gage, løn, og andet lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

b) Sådan gage, løn og andet lignende vederlag kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:

- (i) er statsborger i denne stat, uden at være statsborger i den førstnævnte stat; eller
- (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

b) En sådan pension kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat, uden at være statsborger i den førstnævnte stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 skal finde anvendelse på gage, løn og andet lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 20

PROFESSORER OG LÆRERE

Vederlag, som modtages for undervisning eller forskning af en professor eller lærer, der aflægger et midlertidigt besøg i en kontraherende stat med det formål at undervise eller forske ved et universitet eller anden lignende undervisningsinstitution i en periode på under et år, og som er eller umiddelbart forud for sit besøg var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i den anden kontraherende stat.

Artikel 21

STUDERENDE

Beløb, som modtages med henblik på underhold, studium eller uddannelse af en studerende eller en erhvervspraktikant, der er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, skal ikke beskattes i denne stat, under forudsætning af at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 22

VIRKSOMHED I FORBINDELSE MED FORUNDERSØGELSER, EFTERFORSKNING ELLER UDVINDING AF KULBRINTER

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 5 og 14 skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udøver virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter beliggende i den anden kontraherende stat, med hensyn til sådan virksomhed anses for at udøve virksomhed i denne anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted eller fast sted.
2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden udøves i en periode eller perioder, der tilsammen ikke overstiger 30 dage inden for enhver 12-måneders periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal imidlertid virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende, som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.
3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal boreplatform-virksomhed udøvet ud for kysten kun udgøre et fast driftssted, hvis virksomheden udøves i en periode eller perioder, der tilsammen overstiger 365 dage inden for enhver 18-måneders periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal imidlertid virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende, som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.
4. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan fortjeneste ved transport med skibe eller luftfartøjer af forsyninger eller mandskab til et sted, hvor der udøves virksomhed ud for kysten i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter i den anden kontraherende stat, eller ved drift af bugserbåde og lignende fartøjer i forbindelse med sådan virksomhed, kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.
5. Gage, løn og andet lignende vederlag, som oppebæres af en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde i tjenesteforhold udført om bord på et skib eller luftfartøj, bugserbåd eller fartøj, som omhandlet i stykke 4, skal beskattes i overensstemmelse med artikel 15, stykke 3.
6. Uanset bestemmelserne i artikel 13 skal fortjeneste på boreplatforme, der anvendes i forbindelse med den i stykke 3 nævnte virksomhed, og som anses for oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, når platform-virksomheden ophører med at være skattepligtig i den anden kontraherende stat, være fritaget for beskatning i denne anden stat. Ved anvendelsen af dette stykke betyder udtrykket »fortjeneste« det beløb, hvormed salgsværdien på tidspunktet for overførslen overstiger restværdien på dette tidspunkt forhøjet med enhver foretagen nedskrivning.

Artikel 23

ANDRE INDKOMSTER

1. Indkomster, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.
2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på anden indkomst end indkomst af fast ejendom, som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i en kontraherende stat hjemmehørende modtager af sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast

driftssted eller fast sted. I så fald kan indkomsten beskattes i den anden kontraherende stat i overensstemmelse med dens egen lovgivning.

3. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den person, som omhandlet i stykke 1, og en anden person, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at indkomstbeløbet, som omhandlet i stykke 1, overstiger det eventuelle beløb, som ville være blevet aftalt mellem dem, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

KAPITEL IV

OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

Artikel 24

OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

1. Der er enighed om, at dobbeltbeskatning skal undgås i overensstemmelse med de følgende stykker i denne artikel.

2. For Italiens vedkommende: Hvis en person, der er hjemmehørende i Italien, oppebærer indkomster der kan beskattes i Danmark, kan Italien ved ansættelsen af de indkomstskatter, der er opregnet i artikel 2 i denne overenskomst, medregne sådanne indkomster i grundlaget for disse skatters beregning, medmindre særlige bestemmelser i denne overenskomst foreskriver andet.

I så fald skal Italien i de således beregnede skatter fradrage den indkomstskat der er betalt i Danmark, men med et beløb, der ikke overstiger den del af den førnævnte italienske skat, som falder på sådanne indkomster i forhold til hele indkomsten.

Der skal dog ikke gives noget fradrag, hvis indkomsten i Italien er undergivet en endelig kildeskat efter anmodning fra modtageren af den nævnte indkomst i overensstemmelse med den italienske lovgivning.

3. For Danmarks vedkommende:

- a) Medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, skal Danmark i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Italien, indrømme fradrag i den pågældende persons skat af indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Italien;
- b) fradraget skal imidlertid ikke kunne overstige den del af indkomstskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Italien;
- c) i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Italien, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten tillade fradraget den del af indkomstskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Italien.

KAPITEL V

SPECIELLE BESTEMMELSER

Artikel 25

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne

bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 8, eller artikel 12, stykke 7, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat. På samme måde skal enhver gæld, som et foretagende i en kontraherende stat har til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden var blevet stiftet over for en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

5. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 26

FREM GANGSMÅDEN VED INDGÅELSE AF GENSIDIGE AFTALER

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis tilfældet er omfattet af artikel 25, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden to år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der måtte gælde ifølge de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foranstående stykker. Når det skønnes

ønskeligt for tilvejebringelsen af en aftale, at der finder en mundtlig forhandling sted, kan en sådan finde sted i et udvalg bestående af repræsentanter for de kontraherende staters kompetente myndigheder.

Artikel 27

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten, og for at forhindre skatteunddragelse. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er indhentet i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan indhentes i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 28

MEDLEMMER AF DIPLOMATISKE REPRÆSENTATIONER OG KONSULÆRE EMBEDER

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 29

TERRITORIAL UDVIDELSE

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af de kontraherende staters område, som udtrykkeligt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse, eller til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark eller Italien er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater aftaler andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 32, på den måde som er angivet i nævnte artikel, også bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver del af de kontraherende staters område, eller på enhver stat eller ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 30

TILBAGEBETALING

1. Skatter, der er indeholdt ved kilden i en kontraherende stat, vil blive tilbagebetalt efter anmodning fra skatteyderen eller fra den stat, hvor han er hjemmehørende, hvis retten til at opkræve de nævnte skatter berøres af bestemmelserne i denne overenskomst.
2. Ansøgninger om tilbagebetaling, som skal indgives inden for den tidsfrist, der er fastsat i lovgivningen i den kontraherende stat, der er forpligtet til at foretage tilbagebetalingen, skal være ledsaget af en officiel attest fra den kontraherende stat, hvor skatteyderen er hjemmehørende, og som bekræfter, at de betingelser, der kræves for at være berettiget til de indrømmelser, der er bestemt i denne overenskomst, er til stede.
3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne artikel i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 26 i denne overenskomst.

KAPITEL VI

SLUTBESTEMMELSER

Artikel 31

IKRAFTTRÆDEN

1. Denne overenskomst skal ratificeres eller tiltrædes i overensstemmelse med de forfatningsmæssige regler i hver af de kontraherende stater. De kontraherende stater skal udveksle ratifikations- eller tiltrædelsesdokumenterne i København så hurtigt som muligt.
2. Overenskomsten skal træde i kraft efter udvekslingen af ratifikations- eller tiltrædelsesdokumenterne, og dens bestemmelser skal have virkning
 - a) med hensyn til vederlag, som omhandlet i artikel 19, stykke 1, litra b) i denne overenskomst, fra den 1. januar 1993; og
 - b) i alle andre tilfælde på skattepligtig indkomst for enhver skattepligtsperiode, som begynder den 1. januar, der følger efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, eller senere.
3. Den gældende overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter og forhindring af skatteunddragelse, underskrevet i København den 26. februar 1980, med ændringer, ophæves og skal ophøre med at have virkning fra den dato, på hvilken denne overenskomst får virkning i overensstemmelse med bestemmelserne i stykke 2.

Artikel 32

OPSIGELSE

Denne overenskomst skal forblive i kraft indtil videre, men enhver af de kontraherende stater kan ad diplomatisk vej give skriftlig meddelelse om opsigelse til den anden stat mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår. I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning for så vidt angår skattepligtig indkomst for enhver skattepligtsperiode, som begynder den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, i hvilket meddelelsen om opsigelsen er givet, eller senere.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i København, den 5. maj 1999, på dansk, italiensk og engelsk, således at alle tekster har lige gyldighed undtagen i tvivlstilfælde, hvor den engelske tekst skal være afgørende.

For Kongeriget Danmarks Regering
Peter Loft

For Den Italienske Republiks Regering
Giacomo Ivancich Biaggini

TILLÆGSPROTOKOL

til overenskomsten mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Den Italienske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter og forhindring af skatteunddragelse.

Ved undertegnelsen af overenskomsten, der i dag er indgået mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Den Italienske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter og forhindring af skatteunddragelse, er de undertegnede blevet enige om følgende tillægsbestemmelser, som skal udgøre en integrerende del af den nævnte overenskomst.

Der er enighed om:

1. For så vidt angår artikel 5, stykke 4, skal et foretagende i en kontraherende stat ikke anses for at have et fast driftssted i den anden kontraherende stat, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til sådan virksomhed som er nævnt i stykke 3 i denne artikel, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.
2. For så vidt angår artikel 7, stykke 3, betyder udtrykket »omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted« omkostninger, som er direkte forbundet med det faste driftssteds virksomhed.
3. For så vidt angår artikel 8, stykke 1, skal fortjeneste ved driften af skibe eller luftfartøjer i international trafik omfatte fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse, eller udleje af containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik.
4. For så vidt angår artikel 10, stykke 2, litra a), skal denne bestemmelse ikke være til hinder for en mere gunstig behandling i overensstemmelse med Direktiv 90/435/EØF, Rådets Direktiv om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater med eventuelle ændringer, og som i alle tilfælde skal finde anvendelse så længe nævnte Direktiv forbliver med at være i kraft.
5. For så vidt angår artikel 10, stykke 4, artikel 11, stykke 6, artikel 12, stykke 5 og artikel 23, stykke 2, kan den sidste sætning deri ikke fortolkes således, at principperne, der er fastsat i artiklerne 7 og 14, ikke skal følges.
6. For så vidt angår artikel 13, stykke 3, omfatter fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der knytter sig til driften af skibe eller luftfartøjer, fortjeneste ved afhændelse af containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik.
7. For så vidt angår artikel 26, stykke 1, betyder udtrykket »uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i intern lovgivning«, at ordningen med indgåelse af gensidige aftaler ikke træder i stedet for de nationale klagebehandlingsprocedurer, som i alle tilfælde skal påbegyndes som en foreløbig foranstaltning, når klagen står i forbindelse med påligning af skatter, der ikke er i overensstemmelse med denne overenskomst.

8. Bestemmelserne i artikel 30, stykke 3, skal ikke hindre de kontraherende staters kompetente myndigheder i ved gensidig aftale at fastsætte andre regler for gennemførelsen af de begrænsninger, der er foreskrevet i denne overenskomst.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne tillægsprotokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i København, den 5. maj 1999, på dansk, italiensk og engelsk, således at alle tekster har lige gyldighed undtagen i tvivlstilfælde, hvor den engelske tekst skal være afgørende.

For Kongeriget Danmarks Regering

Peter Loft

For Den Italienske Republiks Regering

Giacomo Ivancich Biaggini

Overenskomsten trådte i medfør af artikel 31 i kraft den 27. januar 2003.

Skatteministeriet, den 12. februar 2003

Svend Erik Hovmand